

Parsha Plug: Parshat Terumah

Shemot 25:31-40	שמות כה:לא-מ
<p>31 And you shall make a menorah of pure gold. The menorah shall be made of hammered work; its base and its stem, its goblets, its knobs, and its flowers shall [all] be [one piece] with it. 32 And six branches coming out of its sides: three menorah branches from its one side and three menorah branches from its second side. 33 Three decorated goblets on one branch, a knob and a flower, and three decorated goblets on one branch, a knob and a flower; so for the six branches that come out of the menorah. 34 And on [the stem of] the menorah [shall be] four decorated goblets, its knobs and its flowers. 35 And a knob under the two branches from it, and a knob under the two branches from it; so for the six branches that come out of the menorah. 36 Their knobs and their branches shall [all] be [one piece] with it; all of it [shall be] one hammered mass of pure gold. 37 And you shall make its lamps seven, and he shall kindle its lamps [so that they] shed light toward its face. 38 And its tongs and its scoops [shall be] of pure gold. 39 He shall make it of a talent of pure gold, with all these implements. 40 Now see and make according to their pattern, which you are shown on the mountain.</p>	<p>לא ועשית מנורת זהב טהור מקשה תיעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: לב וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: לג שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנורה: לד ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: לה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנורה: לו כפתריהם וקנתם ממנה יהיו פלה מקשה אחת זהב טהור: לז ועשית את נרותיה שבעה והעלה את נרותיה והאיר על עבר פניה: לח ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: לט כפר זהב טהור יעשה אתה את פלה פלים האלה: מ וראה ועשה בתבניתם אשר אראה בהר:</p>

Arch of Titus

Destruction of the Temple at Jerusalem, By Nicholas Poussin

Midrash Tanchuma Behaalotcha 3	מדרש תנחומא בהעלותך ג
<p>What is the meaning of hammered work? It is to say, “How difficult it is to make!” For Moshe spent a lot of effort before the menorah was made; as it says so (Shemot 25:31), “with difficulty shall the menorah be made.” When it became difficult for him, the Holy One, blessed be He, said to him, “Moshe, take a talent of gold and cast it into the fire. Then take it out, and it will have been made automatically.” “Its base, its shaft, its cups, its knobs, and its flowers from it,” means “Make a blow with a hammer, and it will be made automatically.” It was therefore stated (Shemot 25:31), “of hammered work (with difficulty) shall [the menorah] be made.” [The verb is spelled] fully with י and not written [with the normal spelling] which could be translated, “you shall make”. [It is written with the extra letter] so as to say [that] it shall be made automatically. What did Moshe do? He took a talent of gold and threw it into the fire. Then Moshe said, “Master of the world, here is the talent; it is cast into the midst of the fire. Let it be made in front of You just as You wish.” Immediately the menorah came forth made as it should be. It is therefore written (Bamidbar 8:4), “according to the pattern which the Lord had shown Moshe”. “Moshe made” is not written here, but merely “he made.” [So] who did make it? The Holy One, blessed be He. Therefore, the Holy One, blessed be He, told Moshe to warn Aaron to light [the lamps] as stated (Bamidbar 8:2), “When you set up the lamps.” The Holy One, blessed be He, said to Israel, “If you light [the lamps] before Me, I will preserve your souls from everything evil.” Thus their souls are likened to a lamp, as stated (Mishlei 20:27), “A person's soul is the lamp of the Lord.”</p>	<p>מקשה זהב, מהו מקשה. פלומר, מה קשה היא לעשות. שהרבה יגע משה עד שלא עשה המנורה, שכן הוא אומר, מקשה תעשה המנורה (שמות כה, לא). פיון שנתקשה, אומר הקדוש ברוך הוא למשה, טול כפר זהב והשליכהו לאש והוציאהו, והיא נעשית מעצמה, וכפתוריה ופרחיה גביעיה וקניה ממנה. אתה היה מכה בפטיש, ומעצמה נעשית. לכך הוא אומר, מקשה תעשה המנורה, יו"ד מלא, ולא פתיב תעשה. פלומר, מעצמה תעשה. מה עשה משה. נטל את הכפר והשליכו לאור, ואמר משה, רבנו של עולם, הרי הפכר נשלך בתוך האש, פשם שאתה רוצה, תעשה לפניה. מיד יצאת המנורה עשויה כתקונה. לכך פתיב: כמראה אשר הראה ה' וגו'. פן עשה משה אין אומר פאן, אלא פן עשה, סתם. מי עשה. הקדוש ברוך הוא. לפיכך אומר לו הקדוש ברוך הוא להזהיר את אהרן להדליק, שנאמר: בהעלותך את הנרות. אומר הקדוש ברוך הוא לישראל, אם הוזהרתם להיות מדליקים לפני, אני משמר את נפשותיכם מפל דבר רע, שנמשלו נפשותיכם פנר, שנאמר: נר ה' נשמת אדם (משלי כ, כז).</p>

Rashi on Shemot 25:31	רש"י שמות כה:לא
<p>The menorah shall be made of hammered work: It must not be made in sections. Its branches and its lamps should not be made individually and then attached, as is the custom of the smiths through solderez (soldering). Rather, the menorah must come entirely from one piece-- beaten with a hammer and cut with a tool, and the branches separated on both sides. Of hammered work: In Aramaic, נגיד-- drawing out. He draws the parts out of the block of gold on either side by beating it with a hammer. מקשה means</p>	<p>מקשה תעשה המנורה: שלא יעשנה חוליות, ולא יעשה קניה ונרותיה איברים איברים, ואחר כך ידביקם כדרך הצורפין, שקורין שולדי"ר בלעז [להלחם] אלא כולה באה מחתיכה אחת, ומקיש בקורנס וחותר בכלי האומנות ומפריד הקנים אילך ואילך: מקשה: תרגומו נגיד, לשון המשכה שממשיך את האיברים מן העשת לכאן ולכאן בהקשת הקורנס, ולשון מקשה מכת קורנס, בטידי"ץ</p>

<p>the blow of a hammer, “knocked (נִקְשָׁן) one against the other” (Dan. 5:6).</p>	<p>בלעז [עשוי בהכאה] כמו (דניאל ה'ו) דא דא לדא (נקשן):</p>
---	--

<p>Rabbeinu Bachya on Shemot 25:31</p>	<p>רבינו בחיי שמות כה:לא</p>
<p>“Three decorated goblets on one branch”: On each arm there were 3 such “cups.” This gives us a total of 18 “cups” for the six arms. The center shaft of the menorah had 4 “cups.” This means there were a total of 22 “cups.” This number corresponds to the letters in the Hebrew alphabet. These 22 letters are symbolic of 22 parts of the universe: wind, water, fire, the seven fixed stars, and the 12 signs of the zodiac. These letters in the Hebrew alphabet also are symbolized by the 22 parts of the human body: head, heart, kidneys, seven orifices of the body; 12 organs. We note that the menorah and its arms had 3 different “decorations;” there were “knobs,” “cups” and “flowers.” The “knob” was like a round apple which protruded from the center shaft in every direction. The “knob” symbolized the world of the angels who are basking in the radiation of the Shechinah’s brilliance in uninterrupted delight...The “cup” is a vessel which is a receptacle, it irrigates and provides water. This corresponds to the world of the planets and the atmosphere which at one and the same time receive beneficial input from the world of the angels and in turn distribute it beneficially to the inhabitants of the lower, terrestrial part of the universe. The “flower” symbolizes our terrestrial part of the universe on which all the outstanding people of earth spend their lives. They are characterized as flowers, plants, etc. The overall idea gained from the appearance of the menorah is that the 22 letters of the Torah (alphabet) enable man to achieve this greatness in all three parts of the universe.</p>	<p>שלשה גביעים משוקדים בקנה האחד: בכל קנה היו ג' גביעים, וא"כ הרי הם י"ח גביעים לשהה הקנים ובמנורה ד' גביעים אחרים הרי כ"ב גביעים והם כנגד כ"ב אותיות התורה וכנגד כ"ב חלקים שבעולם, ואלו הן, רוח ומים, אש, שבעה כוכבי לכת, י"ב מזלות, וכנגד כ"ב חלקים שבגוף האדם, הראש, הלב, הכליות, ז' נקבים שבראש. י"ב אברים, ומצינו במנורה ג' דברים והם, כפתור, גביע, ופרח. כפתור תפוח עגול בולט ויוצא סביב הקנה האמצעי מן המנורה הכפתור כנגד עולם המלאכים שהם מתענגים מזיו השכינה בתענוג שאין לו סוף ותכלית...הגביע הוא כלי שיש לו בית קבול והוא משקה ומרוה כנגד עולם הגלגלים שהם מקבלים כחות העליונים ומשפיעים כח בעולם השפל. הפרח הוא כנגד העולם השפל הזה ששם כל גדולי הארץ צמחים ופרחים וציצים, ובא זה לרמוז כי מתוך כ"ב אותיות התורה אדם משיג שלשה חלקי המציאות.</p>

<p>Seforno on Shemot 25:31</p>	<p>ספורנו שמות כה:לא</p>
<p>“And he shall kindle its lamps so they shed light toward its face”: The lights on the right of the center shaft and those on the left should be arranged so that they focus in the direction of the middle. The reason is that pursuit of enlightenment expresses itself both in gaining of theoretical knowledge, ethical imperatives, but no less so in the practical application of such lessons learned. Both must be placed in the service of the light from the center shaft, the one which faces light of God directly...In spite of what appears to be a multiplicity of lights emanating from this Menorah, their function is</p>	<p>והאיר על עבר פניה- וזה שיהיה אור נרות הימין ונרות השמאל מכוון אל האמצעי. וכן ראוי שיהיה ענין האור השכלי בחלק העיוני וגם כן אורו בחלק המעשי, שיהיו פונים אל האור העליון לעבדו שכם אחד, כי אז יאירו כלם...כי בהיות כל האור</p>

singular, one of unification from the One Great Light (just as the Menorah from which they emanate was cast out of a single chunk of gold, something unified).	מכוון לאחד בענין המקשה המורה אחדות, אז נראה אור כי יהל מן המאור הגדול:
--	--

Rabbi Jonathan Sacks, *From Pain to Humility (Behaalotcha 5775)*

In the ancient world[,] leaders were proud, magnificent, distinguished by their dress, appearance and regal manner. They built temples in their own honour. They had triumphant inscriptions engraved for posterity. Their role was not to serve but to be served. Everyone else was expected to be humble, not they. Humility and majesty could not coexist. In Judaism, this entire configuration was overturned. Leaders were to serve, not to be served. Moses' highest accolade was to be called *eved Hashem*, God's servant. Only one other person, Joshua, his successor, earns this title in Tanakh. The architectural symbolism of the two great empires of the ancient world, the Mesopotamian ziggurat (the "tower of Babel") and the pyramids of Egypt, visually represented a hierarchical society, broad at the base, narrow at the top. The Jewish symbol, the menorah, was the opposite, broad at the top, narrow at the base, as if to say that in Judaism the leader serves the people, not vice versa. Moses' first response to God's call at the burning bush was one of humility: "Who am I to lead?" (Ex. 3: 11). It was precisely this humility that qualified him to lead.